

Maribor, 16. 9. 2018

Slovesnost ob odprtju jubilejnega leta

Pridiga nadškofa msgr. Alojzija Cvikla

Spoštovana vrhovna predstojnica Šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja, s. Klara, spoštovane provincialne predstojnice, oziroma njihove zastopnice, spoštovana provincialna predstojnica s. Terezija, drage sestre Kongregacije šolskih sester, spoštovani sobratje duhovniki, dragi bratje in sestre!

»Hvalite Gospoda, zahvaljujte se mu in mu služite v ponižnosti«, je moto, s katerim odpirate jubilejno leto, ob 150. obletnici ustanovitve Kongregacije šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja.

Apostol Jakob nas v berilu na današnjo nedeljo skoraj izziva: »Pokaži mi svojo vero brez del in jaz ti bom pokazal vero iz svojih del.« Vera je moj osebni odnos z Bogom, ki pa ima nujno svoj odmev v našem ravnanju in v naših dejanjih.

Rdeča nit Božje besede na današnjo nedeljo, je vera, ki je hoja za Kristusom, na njegovi velikonočni poti. V vasi Cezareje Filipove je Peter prodril v skrivnost svojega Učitelja, ko je izpovedal, da je Jezus dolgo pričakovani Mesija.

Ni slučajno, da je ta odlomek o Petrovi izpovedi v Markovem evangeliju zapisan takoj za ozdravitvijo gluhonemega in slepega. Jezus korak za korakom razodeva svojo skrivnost, a pri poslušalcih večkrat naleti na zaprta ušesa in oči, ki niso sposobne videti globlje, na jezik, ki ni sposoben izpovedati vere vanj. To je pravi paradoks: Bolj, ko se je Jezus razodeval, bolj naleti na nerazumevanje! Čudež ozdravitve slepega, ki ga Jezus stori neposredno pred izpovedjo Petrove vere, nam razodeva, da mora Jezus učence »prijeti za roko in jih popeljati iz vasi«, kajti samo v hoji za njim, v prijateljskem odnosu zaupanja in predanosti bodo lahko učenci prišli do polnega spoznanja Kristusove skrivnosti. Ni najprej razumevanje te skrivnosti in potem hoja za njim, ampak po poti za njim hodimo, da na tej poti vedno bolj spoznavam, kdo je zame Kristus. Podobno situacijo opazimo tudi pri dveh učencih na poti v Emavs. Učenca sta šele na koncu poti, ki sta jo prehodila z vstalim Gospodom, prepoznala ga, po lomljenju kruha. V Kristusu sta prepoznala uresničitev starozavezne Božje obljube. Oči so se jima odprle šele v trenutku, ko sta v evharistiji prepoznala Vstalega Gospoda, navzočega v svoji sredi.

Kdo je Jezus zame? Odgovor na to vprašanje ne bomo našli v nobeni knjigi ali učbeniku. Odgovor na to vprašanje zadeva naše srce! Krščanstvo ni samo vedenje o Kristusu, ampak vključuje tudi našo odločitev.

Jezusovo vprašanje: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?«, se mora prej ali slej zaostri v vprašane: »Kaj pa Ti praviš, kdo sem jaz zate?«

Če je moj odgovor osebni, stvar mojega izkustva, je tudi obvezujoč. To daje usmeritev in ton mojemu življenju. To pa je tudi odločitev, da bom šel po poti za Jezusom, nad katero je tudi senca križa.

Drage članice Kongregacije šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja! Hoditi za Kristusom v redovniškem poklicu, pomeni hoditi za Vstalim Gospodom, ki nosi križ. Pomeni oznanjati z besedo in življenjem njegov evangelij, ki prinaša drugim, predvsem ubogim, upanje. Vemo, da je tudi danes marsikje velika revščina, morda večja, kot je bila takrat, pred več kot 150. leti, ko je bil bl. A. M. Slomšek v Rimu in ga je papež Pij IX vprašal, če ima v škofiji verske zavode za vzgojo mladine, še posebej tiste mladine, ki zaradi revščine nima nobene možnosti, da bi lahko mladi odrasli v zrele in samostojne osebnosti in so zato velikokrat žrtve, ki žalostno končajo svoje življenje, v veliko primerih že v cvetu mladosti.

Božja previdnost je pozneje poklicala v Maribor šolske sestre iz Algersdorfa pri Gradcu, da bi prevzele vodstvo sirotišnice ter pouk pletenja in šivanja za revna dekleta. Kmalu se je pokazalo, da pomoč iz Algersdorfa ne zadostuje, zato je škof Stepišnik dosegel, da je mariborska skupnost postala samostojna skupnost. 13. septembra 1869 je škof Stepišnik imenoval za prvo predstojnico s. Margareto Puhar, katere 200. Letnice rojstva smo se spominjali letos, 6. marca. Imenovanje prve predstojnice je rojstni dan vaše Kongregacije Šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja.

S to današnjo slovesno sveto mašo odpiramo jubilejno leto, katerega obhajanje je priložnost, da se ozremo nazaj na prehojeno pot vaše kongregacije. To prehojeno pot bi lahko primerjali z evangeljsko priliko o gorčičnem zrnu, ki nam živo ponazori, kako iz malega semena zraste veliko drevo.

Dosedanja prehojena pot vaše Kongregacije nas uči, kako je potrebno biti odprt za delovanje Božjega Duha, ki nam razodeva, da delo za Božje kraljestvo ne pomeni ljudi reševati zgolj materialne revščine, ampak pomeni vedno tudi gasiti žejo, ki jo lahko v človeku poteši le On, ki nam daje »žive vode«. V hoji za Kristusom ste sestre dobivale navdih za svoje poslanstvo in služenje, ki je bogato in se je vedno znova prilagajajo konkretnim potrebam in situacijam. Tudi danes vas kliče mladina, da ji poleg izobraževanja, ponudite vzgojo, da mlade duhovno spremljate v njivi rasti in pri osvobajanju iz ujetosti v neštete zanke današnjega časa.

Ob začetku obhajanja jubilejnega leta vam drage sestre želim, da ohranite odprtost Božjemu Duhu, ki je tako značilno zaznamovala to kongregacijo na že prehojeni poti, pa tudi iznajdljivost, da boste iskale nove odgovore na nove izzive časa.

Apostol Pavel v pismu Filipljanom vernike, ki se čutijo utrujene, negotove, ko gledajo v prihodnost, vabi k veselju in upanju. Gospod je izvir upanja in veselja. Če na stvari gledamo zgolj s človeškimi očmi, potem se ne moremo otresti negotovosti. Potrebno se je še bolj povezati z Njim, mu še bolj zaupati in biti odprt delovanju Božjega Duha, kajti samo tako lahko razločujemo, kaj Bog od nas pričakuje tukaj in sedaj in se obenem napolnimo z novim upanjem.

Jubilejno leto, ki ga odpiramo, je lepa priložnost posebej za vse članice kongregacije, da skupaj doživimo Božjo ljubezen, v kateri se Bog nikoli ne utruji. To jubilejno leto je priložnost, da dopustimo, da se nas Božja ljubezen še bolj dotakne, da nas prevzame in ozdravi ter osvobodi vseh h dvomov in strahov, da bomo z notranjim mirom in polni zaupanja šli naprej ter bomo na svet in svari vedno bolj gledali z Božje perspektive.

V tem jubilejnem letu vam želim drage sestre, da še bolj začutite, da ste poslani, da z zaobljubami uboštv, čistosti in pokorščine in z vašo zvesto službo, s poslanstvom, ki vam je zaupano, razodevate pristno podobo Jezusa Kristusa in njegov obraz človečnosti. Po vaši molitvi, delu in prizadevanjih naj ljudje spoznavajo Kristusa, ki želi biti po nas in med nami viden in navzoč. Vsaka od vas, drage sestre, je en plamen. Plameni skupaj postanejo ogenj. Varujte ogenj prvotnega navdiha te vaše kongregacije, ne dopustite, da bi prvotna vnema pojenjala, ampak naj se ogenj Božje ljubezni v tej kongregaciji še bolj razplamti.

V tem jubilejnem letu si pripovedujte zgodbo prehojene poti, zgodbo, ki je prestala tudi velike preizkušnje, katerim je bila izpostavljena ta kongregacija. Pripovedujte zgodbo o večni dobroti Boga, katerega moč in bližino se živo čuti v zgodovini te ustanove. Naj ta pripoved doseže tudi dekleta in žene, ki bodo v tej zgodbi prepoznale svoj ideal in svoj pravi jaz in se vam bodo pridružile.

Prosimo Božjo Mater Marijo, naj vas ve vzame v svoje varstvo in vas spremlja na vaših poteh in pri vaših prizadevanjih. Naj vas vse spremlja tudi vzgled in priprošnja bl. škofa A. M. Slomška, ki si je tako želel, da bi vaša Kongregacija zaživela in obrodila bogate sadove.

Amen